

L1 – Laat me

Ik ben misschien te laat geboren
Of in een land met ander licht
Ik voel me altijd wat verloren
Al toont de spiegel mijn gezicht
Ik ken de kroegen, de kathedralen
Van Amsterdam tot aan Maastricht
Toch zal ik elke dag verdwalen
Dat houdt de zaak in evenwicht

Laat me, laat me, laat me m'n eigen gang maar gaan
Laat me, laat me; ik heb 't altijd zo gedaan

Ik zal m'n vrienden niet vergeten
Want wie me lief is blijft me lief
En waar ze wonen moest ik weten
Maar 'k verloor hun laatste brief
Ik zal ze heus wel weer ontmoeten
Misschien vandaag, misschien over 'n jaar
Ik zal ze kussen en begroeten
't Komt vanzelf weer voor elkaar

Laat me...

Ik ben gelukkig niet veranderd
Soms woon ik hier, soms leef ik daar
Ik heb m'n leven niet verkankerd
Ik heb geen bezit en geen bezwaar
Ik hou van water en van aarde
Ik hou van schamel en van duur
D'r is geen stuiver die ik spaarde
Ik leef gewoon van uur tot uur

Laat me...

Ik zal ook wel een keertje sterven
Daar kom ik echt niet onderuit
Ik laat m'n liedjes dan maar zwerven
En verder zoek je 't maar uit
Voorlopig blijf ik nog jou zanger
Jouw zwarte schaap, jouw trouwe fan
Ik blijf nog lang en liefst nog langer
En laat me blijven wie ik ben

Laat me...